

ПРИЧАСТІЯ.

ДѢЙСТВТЕЛНО: { учили, мыслиль, доиль-а-о,
учили, мыслили, доили.

СТРАДАТЕЛНО: { ученый — нь, мыслень, доень
учены, мыслены, доены.

По 1-яя отъ тѣзи примѣры са спрѣгать глаголытѣ отъ *пѣтый классъ* на *чж* и *шж* съ удареніе на послѣднія или предпослѣднія слога, безъ никога врьзка между кореня и окончаніето: *вжчж, лжчж, мжчж, мблчж, гблчж, сочж, точж, пѣшж, дѣшж, и душж, и др.*

По 2-яя примѣры: *виджж, горжж, гасжж, граджж, дблбжж, (злоупотреб. дблб(а)жж), дблжж, калжж, кѣрмжж, ловжж, плѣвжж, косжж, носжж, молжж, колжж, поржж, правжж, реджж, саджж и сжджж, торжж, моржж, цѣржж (вм. цѣлжж), спжж, и другы отъ *пѣтый классъ* глаголы, които свършватъ съ буква *жж*, и удареніе иматъ върху послѣднія или предпослѣднія слога. — Отъ тѣхъ нѣкои са скратяватъ въ опредѣленото прешедшее, или го иматъ съ другий свършекъ въ първото лице. Тѣй напр. *мѣлжж* прави *мѣлжжъ*, оттамъ и причастіето *мѣлжжъ, мѣлжжнъ*; *колжж, класжж, клалжж* и *кланжж*; *поржж, прахжж, пралжж, и пранжж.**

По 3-яя примѣры са спрѣгать глаголытѣ отъ този пакъ классъ (шестый), които предъ окончателната си *жж*, иматъ за врьзка една отъ гласнытѣ *а* или *о*; напр. *тажж, божж, гожж, пожж, брожж, крожж, стожж, (опредѣлено вр. отъ него си нема), и др. т.,* които удареніята си иматъ върху окончателната гласна.